

Arrest

nr. 276 923 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDERHAEGEN *loco* advocaat G. GASPART en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U behoort tot de etnie Etsako en bent praktiserend christen. U werd geboren op X 1991 in Weppa, Edo State. U spreekt Hausa, Pidgin Engels en Etsako. Op jonge leeftijd verhuisde u samen met uw familie naar Kano State omdat uw vader daar ging werken. In 2012 speelde uw broer een gokspel met iemand die tot de Hausa etnie behoorde. Uw broer werd door hem gestoken met een mes. Uw moeder wilde niet meer in Kano State wonen en u verhuisde terug naar Weppa. Uw vader bleef echter wel in Kano State wonen.

In 2013 werd er een vrouw uit uw dorp Weppa verkracht en vermoord door Fulani. De vrouw was getrouwd met iemand van het volgende dorp.

De koning van het dorp selecteerde tien mensen – waaronder uzelf - om naar het bos te gaan waar de Fulani woonden. Jullie staken hun huizen in brand en doodden vee van de Fulani. Er werd gevochten en u raakte gewond door messteken. Jullie zijn in eerste instantie erin geslaagd de Fulani weg te jagen van deze plaats. Bij de Fulani vielen er vier doden en bij jullie vielen er twee gewonden. Echter kwamen de Fulani in april 2014 terug naar jullie dorp. Ze waren op zoek naar de mensen die het jaar voordien hen hadden aangevallen. Op 14 april 2014 keerde u daarom terug naar Kano State om bij uw vader te gaan wonen.

Op 28 november 2014 bombardeerde Boko Haram de moskee in Kano. U bent naar de moskee gegaan net zoals iedereen in de buurt. Uw vader kwam om door deze bomaanslag, maar hier kwam u pas op 10 december 2014 achter.

Op 7 december 2014 verliet u Nigeria. U ging via Nigeria naar Libië. In Libië verbleef u tot u op 27 augustus 2015 met de boot naar Italië vertrok. In Italië deed u een verzoek om internationale bescherming op 31 augustus 2015 maar dit verzoek werd afgewezen op 17 juli 2017. U verbleef vier jaar in Italië. In januari 2019 kwam u naar België. Op 9 januari 2020 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u drie medische documenten voor: (1) een verslag van een onderzoek waarbij er verwondingen aan uw buik werden vastgesteld opgesteld door dr. C. Schadeck op 19 oktober 2021, (2) een voorschrift voor medicatie geschreven door dr. C. Schadeck op 19 oktober 2021 en (3) een verslag van een onderzoek waarbij er verwondingen aan uw onderbuik werden vastgesteld opgesteld door dr. A. Safadi op 24 januari 2020.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat uw **vader zich bekeerde tot moslim** (notities persoonlijk onderhoud (NPO) 06.12.2021, p. 4). Uw vader bekeerde zich om zijn werkmogelijkheden te verhogen (NPO dd. 06.12.2021, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader door zijn bekering geen problemen kende (NPO dd. 06.12.2021, p. 8). U werd eveneens op geen enkele manier gedwongen om zelf moslim te worden (NPO dd. 06.12.2021, p. 7). U riep geen enkele vrees in ten gevolge van de bekering van uw vader. Er kan dus worden vastgesteld dat de bekering van uw vader op geen enkele manier een reden zou zijn om niet te kunnen terugkeren naar Nigeria.

Er dient verder te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden en lacunes die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Zo verklaarde u aanvankelijk dat uw **broer werd vermoord** in Weppa louter omwille van het feit dat hij veel geld won in een **gokspel** en zijn tegenstander hier niet tevreden mee was (vragenlijst CGVS punt 5, dd. 15.12.2020). Echter verklaarde u later op het CGVS dat uw broer werd vermoord omwille van het feit dat hij tot de etnie Estako behoorde en zijn tegenstander Hausa was (NPO dd. 06.12.2021, p. 17). Aangezien u deze etnische component eerder niet aanhaalde lijkt het er op dat u uw verklaringen aanpast in de loop van de procedure waardoor er weinig geloof kan worden gehecht aan deze post factum-toevoeging. Verder dient eveneens opgemerkt te worden dat u van de **ontvoeringen** die u verklaarde te vrezen op het CGVS geen enkele notie maakte tijdens uw interview bij DVZ.

U verklaarde voor het CGVS dat op 19 december 2013 de weg naar Auchi werd versperd en er een poging tot ontvoering op uw persoon plaatsvond (NPO dd. 06.12.2021, p. 22). Bij DVZ werd nochtans duidelijk gevraagd of u nog problemen had met medeburgers en u antwoordde 'neen' en u vermeldde de poging

tot ontvoering aldus niet (Vragenlijst CGVS punt 7, dd. 15.12.2020). Wanneer gevraagd werd waarom u dit incident niet vermeldde bij DVZ repliceerde u dat deze vragen niet werden gesteld, hetgeen geen afdoende verklaring is voor dergelijke verzwijging (NPO dd. 06.12.2021, p. 22). U werd immers wel expliciet gevraagd of u naast de door u aangehaalde problemen nog problemen had met medeburgers, de autoriteiten of problemen van algemene aard (Vragenlijst CGVS punt 7, dd. 15.12.2020). Gelet op bovenstaande omissies kan er sterk getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van deze door u ingeroepen gebeurtenissen.

Voorts verklaarde u dat u als **vergelding** op de **verkrachting van en de moord op een vrouw** uit uw dorp door Fulani samen met negen andere mensen uit uw dorp **de huizen van de Fulani in brand ging steken, hun vee ging doden en ging vechten** met de Fulani in september 2013. Dit gevecht eindigde met de dood van vier Fulani en twee gewonden aan jullie kant. Uzelf werd gestoken met een mes terwijl u vocht met iemand van Fulani (NPO dd. 06.12.2021, p. 16, 17, 18). U slaagde erin zes mannen van Fulani mee naar jullie dorp te nemen en te overhandigen aan de politie. U verklaarde dat deze mensen zomaar zouden kunnen worden vrijgelaten indien hooggeplaatste mensen een telefoontje plegen (NPO dd. 06.12.2021, p. 17). Echter blijkt uit uw verklaringen dat er geen concrete reden is te geloven dat de politie hun werk niet deed. Op de vraag of u weet of deze zes mensen zijn vrijgelaten repliceerde u dat niemand het zal weten want je zal te horen krijgen dat ze zijn overgebracht. Hierna werd gevraagd hoe u dit weet en u repliceerde dat het Nigeria is en alles mogelijk is (NPO dd. 06.12.2021, p. 17). U bent in geen opzicht op de hoogte van het verloop van de arrestatie en eventuele straf van de vermoedelijke dader(s) van de verkrachting en moord. **Uit niets blijkt dat de politie haar werk niet deed en schuldige mensen zomaar vrijliet.**

Verder verklaarde u dat de Fulani naar uw dorp kwamen op 14 april 2014. Ze waren op zoek naar de mensen die het jaar ervoor deelnamen aan het gevecht, hun huizen in brand staken en hun vee doodden (NPO dd. 06.12.2021, p. 16, 19). U verklaarde eveneens dat ze wilden dat alle betrokkenen gearresteerd werden (NPO dd. 06.12.2021, p. 19). Ook bij DVZ verklaarde u dat u een vrees had voor de politie die u zou opsluiten (Vragenlijst CGVS punt 4, dd. 15.12.2021). Aangezien er verschillende doden vielen in 2013, het vee van de Fulani werd gedood en hun huizen werden vernield is het een logisch gevolg dat de politie naar u op zoek is aangezien u betrokken partij was. U maakt niet aannemelijk dat uw vrees voor vervolging in nexus staat met in één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Immers, de door u en uw medestanders gepleegde feiten, met name moorden op mensen, doden van vee en aanbrengen van vernielingen, naar aanleiding van een gevecht tussen naburige dorpsbewoners, in wezen van gemeenrechtelijk van aard zijn. **U maakt niet aannemelijk dat uw gevreesde gerechtelijke vervolging een vervolging inhoudt in de zin van het vluchtelingenverdrag, noch dat er redenen zijn aan te nemen dat u onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld.** Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u op DVZ verklaarde een vrees te hebben voor de politie en niet voor de Fulani zelf (Vragenlijst CGVS punt 4, dd. 15.12.2021). Gevraagd of u nog problemen had met medeburgers zei u bij de DVZ immers 'neen'. Opnieuw past u uw verklaringen aan naarmate uw asielprocedure vordert hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt. U voegt een etnische component toe waarvan het niet geloofwaardig is dat u die eerder geheel onvermeld zou hebben gelaten mocht die werkelijk meegespeeld hebben in de door u aangehaalde feiten.

Daarbij heeft u zelf geen idee of uw **vrees nog actueel** is. Wanneer er u werd gevraagd of u denkt dat er nog iets zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Weppa repliceerde u dat het al jaren geleden is en dat u niet weet of ze nu nog actief zijn (NPO dd. 06.12.2021, p. 20). Van iemand die vreest vervolgd te worden kan minstens worden verwacht dat hij meer inspanning levert over de actualiteit van dit gevaar.

Echter verklaarde u dat u zelf niets ondernomen heeft om erachter te komen of er nog steeds gevaar is (NPO dd. 06.12.2021, p. 20). Ook wanneer er gevraagd werd of u nergens ander zou kunnen gaan wonen in Nigeria repliceerde u dat u geen andere plaats kent waar u zou kunnen gaan wonen (NPO dd. 06.12.2021, p. 21). Aangezien deze verklaring als ontoereikend kan worden beschouwd kan worden gesteld dat u geen enkele inspanning heeft geleverd te onderzoeken of u op een veilige manier zou kunnen leven in Nigeria.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria

geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en militias. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staten Edo en Kano te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Edo en Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Edo en Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U verklaarde dat uw vader één van meer dan 100 slachtoffers was bij de bomaanslag. Uit uw verklaringen valt niet af te leiden dat uw vader individueel gevisieerd werd door Boko Haram (NPO dd. 06.12.2021, p. 22).

Ter staving van uw asielrelaas legt u drie medische documenten voor (1) een verslag van een onderzoek waarbij er verwondingen aan uw buik werden vastgesteld opgesteld door dr. C. Schadeck op 19 oktober 2021 en (2) een voorschrift voor medicatie geschreven door dr. C. Schadeck op 19 oktober 2021 en (3) een verslag van een onderzoek waarbij er verwondingen aan uw onderbuik werden vastgesteld opgesteld door dr. A. Safadi op 24 januari 2020. Hierbij dient opgemerkt te worden dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 1, 2 van de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève; artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 van de wet van 15 december 1980; het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen); de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980; beoordelingsfout."

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing. Vervolgens geeft hij een theoretische uiteenzetting inzake de geschonden geachte bepalingen.

Verzoeker ontwikkelt het middel verder als volgt:

"Vooreerst bevestigt verzoeker dat hij geen vrees heeft omwille van de bekering van zijn vader. Zo'n vrees heeft hij nooit ingeroepen.

Verzoekende partij betwist dat hij zijn verklaringen aanpast in de loop van de procedure. Wat betreft het inroepen van een etnisch component in de moord van zijn broer moet er worden onderlijnd dat hij steeds aangaf dat zijn broer vermoord werd omwille van een geldkwestie in de context van een gokspel.

Wanneer hij verwijst naar de andere etnische afkomst van de moordenaar van zijn broer is het om aan te duiden dat het etnisch context in Nigeria een belangrijk rol kan spelen vooral dan voor het verkrijgen van een bescherming in geval van problemen. Nooit heeft hij laten blijken dat de moord op zijn broer een etnisch achtergrond heeft. Dat hij op het CGVS heeft verduidelijkt dat de moordenaar van zijn broer een andere etnisch afkomst dan zijn broer heeft is geen aanpassing aan zijn verklaringen en geen reden om zijn algemene geloofwaardigheid in een negatief daglicht te brengen.

Verzoeker heeft de poging tot ontvoering inderdaad niet aangehaald bij het invullen van zijn vragenlijst op de DVZ. Er moet echter rekenging gehouden worden met de context van zijn interview op het CGVS en de taalproblemen die daar plaatsvonden.

Deze taalproblemen werden voor het interview per email aan de verwerende partij vermeld, met de vraag om tolk te voorzien op het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Er werd aan de raadsman van verzoeker ook aangegeven dat er een tolk voorzien zou worden (zie stuk 3). Een eerste persoonlijk onderhoud werd afgelast omwille van de afwezigheid van de tolk. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud was er ook een tolk aanwezig, hoewel de notities van het persoonlijk onderhoud dit niet vermelden. Dit is een materiele fout in de notities. Dat dit een materiële fout is blijkt ook uit het feit dat het vakje "de verzoeker geeft aan d tolk goed te begrijpen" aangekruist werd.

Dit bericht had tot doel om aan te geven dat het niveau van Engels van verzoeker onvoldoende is om zijn aanvraag op een correcte manier te verdedigen, dit omwille van moeilijkheden om zich te doen verstaan door personen die het specifiek Engels dialect van verzoeker niet verstaan. Om deze redenen werd er ook aangegeven dat er belangrijke fouten aanwezig zijn in het eerste interview op de DVZ. Dit bericht had ook tot doel om deze fouten recht te zetten. Blijkbaar hebben de communicatiemoeilijkheden ook als gevolg gehad dat het verloop van het eerste interview niet optimaal was aangezien de verklaringen van verzoeker hem niet volledig herlezen werden. Maar vooral dat er bij hem werd aangedrongen om het zo kort mogelijk te houden en enkel het laatste incident te vermelden.

De poging tot ontvoering is uiteraard niet het laatste incident en niet het belangrijkste incident die plaatsvond, dit is een uitleg over waarom hij dit toen niet vermeldde.

Het is ook aannemelijk dat er bij communicatiemoeilijkheden frustraties zijn bij beide personen en dat zowel de persoon die zich moet uitdrukken als de persoon die de verklaringen moet verstaan en noteren als reactie hebben om de boodschap te vereenvoudigen.

In dit context zijn de motieven aangaande de aanpassingen van de verklaringen van verzoeker en de eventuele tegenstrijdigheden tussen het eerste interview en het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet van bepalend belang voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker.

Bijkomend moet er worden onderlijnt dat de motivatie van de bestreden beslissing op eerste zicht tegenstrijdig is. Enerzijds wordt de geloofwaardigheid in twijfel getrokken omwille van de hierboven besproken elementen, maar anderzijds wordt er aangegeven dat uit niets zou blijken dat de politie de auteurs van de verkrachting van en de moord op de vrouw van de gemeenschap van verzoeker zou hebben vrijgelaten en dat de mogelijke gerechtelijke vervolgingen niets meer zijn dan het logisch en normaal gang van zaken in een rechtstaat die dus niet als een vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie kunnen worden beschouwd.

Deze laatste overwegingen kunnen enkel in een logische, volledige een afdoende motivatie plaatsvinden als er wel geloof wordt gehecht aan het relaas van verzoeker.

Het is in dit optiek dat deze motieven zullen worden bekritiseerd, en er aan u Raad gevraagd wordt om te beslissen dat het relaas van verzoeker geloofwaardig is. Trouwens is het relaas ook intern coherent en bevestigd door algemene informatie over conflicten tussen de Fulanis (nomaden moslim herders) en de andere gemeenschappen van sedentaire landbouwers (zie stuk 4, pp. 4-5 en stuk 5, p. 251).

Dat de verwerende partij blijkt stelt dat er geen enkele concrete reden zou zijn om te geloven dat de politie haar werk niet correct zou hebben uitgevoerd toont zeker aan dat zij geen enkele rekening hield met de beschikbare informatie die aangeeft dat de politiediensten niet in staat zijn om de veiligheid te handhaven omwille van capaciteit en bemanningsproblemen (zie stuk 5, p. 255: During 2020, the Nigerian government continued to deploy armed forces to tackle internal security issues, due to insufficient capacity and staffing of domestic law enforcement agencies.) Dit toont op zijn minst een schending van artikel 48/6, §5, a) van de wet van 15.12.1980 en de samenwerkingsplicht van de verwerende partij aan.

Ook de twijfels rond de actualiteit van de vrees van verzoeker vinden geen bevestiging in de beschikbare informatie aangezien blijkt dat er tot op heden vaak problemen plaatsvinden, inclusief in de Deelstaat waar verzoeker woonachtig is in het etnisch conflict tussen de fulani (moslim nomade herders) en de andere sedentaire gemeenschappen van landbouwers (zie stuk 5, p. 254, bv: On 15 April 2020, suspected Fulani herdsman killed two farmers in Odighi, Ovia North-East LGA). Opnieuw toont dit aan dat de aanvraag van verzoeker onvoldoende onderzocht werd om het risico in geval van terugkeer correct te beoordelen.

Het relaas van verzoeker wordt trouwens ook gestaafd door medische documenten die aantonen dat hij door messteken verwond werd. Dit draagt bij aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Wat de stelling van de verwerende partij betreft dat uit niets zou blijken dat verzoeker onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld moet er opnieuw worden vastgesteld dat dit motief op geen enkele landeninformatie berust. In tegendeel, exhaustieve informatie toont aan dat de toestand in de Nigeriaanse gevangenissen uiterst zorgwekkend is op vlak van geweld, foltering, mishandelingen, algemene detentieomstandigheden, toegang tot medische zorg, enz (zie stuk 6, voor talrijke COI informatie in dit verband, vooral, pp. 14-18; p. 35, p. 38, pp. 45-49, pp. 52-54, pp. 61-63, pp. 65-71, pp. 76-78, p. 80, pp. 82-85, p. 88, pp. 96-98, pp. 100-104, pp. 113-116).

Deze informatie is bijzonder belangrijk aangezien verzoeker ook melding heeft gemaakt van gezondheidsproblemen (onder andere Hepatits B, zie stuk 7)) en di tals een verzwarende omstandigheid moet worden beschouwd in geval van opsluiting in Nigeria, gezien het context van de gevangenissen in het land.

Aangezien de verwerende partij niet twijfelt aan het bestaan van een risico op detentie komt het haar toe om na te gaan of dit risico, op basis van de beschikbare landeninformatie een risico inhoudt op tenzij een vervolging in de zin van vluchtelingenconventie of o ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b van de wet van 15.12.1980. Door geen enkel onderzoek te voeren naar de situatie in de gevangenissen in Nigeria schendt de verwerende partij opnieuw artikel 48/6, §5, a) van de wet van 15.12.1980 en haar samenwerkingsplicht. Uit de bijgebrachte informatie en rekening houdende met de persoonlijke medische situatie van verzoeker blijkt dat hij een risico loopt op ene schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de detentieomstandigheden in Nigeria.

Verzoeker meent dat er een nexus bestaat met een criteria van de Vluchtelingenconventie aangezien hij vervolgd zou worden in een context van etnische spanningen in Nigeria.

Om deze reden moet het statuut van vluchteling worden erkend.

Sowieso, moet er worden besloten, indien U Raad van mening is dat er geen nexus zou worden aangetoond, dat het risico voldoende ernstig is om als een ernstige schade te worden beschouwd in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de wet van 15.12.1980.

Om deze reden moet het statuut van subsidiaire bescherming worden toegekend.

Op zijn minst moet de bestreden beslissing vernietigd worden om aan de verwerende partij bijkomend onderzoek te vragen en voldoende landeninformatie beschikbaar te maken om een correcte evaluatie van het risico voor verzoeker in geval van terugkeer te kunnen maken.

Wat het statuut van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980 meent de betwist de verzoekende partij zowel de analyse als de conclusie van de verwerende partij en behoud zij het recht om dit door bijkomende documenten te staven in het kader van de bevoegdheid van uw Raad om de veiligheidssituatie te beoordelen op het moment van het sluiten van de debatten."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. email van 7 oktober 2021 van de raadsman van verzoeker en antwoord van 8 oktober 2021 van de verwerende partij.

4. Leif Brottem "The Growing Complexity of Farmer-Herder Conflict in West and Central Africa" in Africa Security Brief, Africa center for strategic studies, No. 39| July 2021,

5. EASO, Nigeria, Security Situation, Country of Origin Information Report, June 2021, pp. 250-255

6. ARC Foundation, Prison Conditions in Nigeria, November 2019 (COI included between 1st January 2018 and 25 September 2019)

7. Medische documenten"

2.3. Bij aanvullende nota van 4 augustus 2022 verwijst verweerder middels URL naar de volgende informatie: EASO "Nigeria Security Situation" van juni 2021 en de EASO "Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021.

Verweerder besluit op basis van deze informatie: "De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Edo en Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in de deelstaten Edo en Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om

internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual*

on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5. Waar verzoeker een schending van artikel 13 van het EVRM aanvoert, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er *in casu*, enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

6. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In casu dient opgemerkt dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst, noch aangaande zijn voorgehouden reisweg naar België.

Voorstaande vaststellingen inzake de afwezigheid van enig (identiteits-)document betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

7. In het verzoekschrift herneemt verzoeker dat zijn broer vermoord werd in Nigeria en wijst hij op het conflict met de Fulani en de daaruit voortvloeiende problemen.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

- verzoeker heeft geen vrees ten gevolge van de bekering van zijn vader;

- inzake de moord op zijn broer verklaarde verzoeker bij de DVZ dat zijn broer werd vermoord in Weppa louter omwille van het feit dat hij veel geld won in een gokspel en zijn tegenstander hier niet tevreden mee was, terwijl hij bij het CGVS aangaf dat zijn broer werd vermoord omwille van het feit dat hij tot de etnie Estako behoorde en zijn tegenstander Hausa was;

- verzoeker verklaarde bij het CGVS dat hij in Nigeria vreest te worden ontvoerd en dat er op 19 december 2013 op weg naar Auchi een poging tot ontvoering had plaatsgevonden op zijn persoon, maar maakte bij de DVZ geen enkel gewag van enige vrees voor ontvoering, noch van de poging tot ontvoering in 2013;

- wat betreft het conflict met de Fulani is verzoeker niet op de hoogte van het verloop van de arrestatie en eventuele straf van de vermoedelijke dader(s) van de verkrachting en moord én blijkt uit niets dat de politie haar werk niet deed en schuldige mensen zomaar vrijliet;
- verzoeker maakt niet aannemelijk dat de door hem gevreesde gerechtelijke vervolging – omwille van zijn deelname aan een aanval op de Fulani – een vervolging inhoudt in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch dat er redenen zijn om aan te nemen dat hij onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld;
- verzoeker heeft zelf geen idee of zijn vrees nog actueel is, terwijl van iemand die vreest te worden vervolgd minstens kan worden verwacht dat hij meer inspanning levert over de actualiteit van dit gevaar;
- verzoeker heeft geen enkele inspanning geleverd te onderzoeken of hij op een veilige manier zou kunnen leven (elders) in Nigeria;
- de door verzoeker neergelegde medische documenten kunnen geen afbreuk doen aan de voorgaande conclusies.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij, mede gelet op wat volgt, evenwel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het betwisten dat hij zijn verklaringen aanpast in de loop van de procedure, het verwijzen naar taalproblemen tijdens het interview bij de DVZ, het bekritisseren van de motivering door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, het benadrukken van de waarachtigheid van zijn relaas, het verwijzen naar algemene informatie inzake de Fulani, de politie in Nigeria en de situatie in Nigeriaanse gevangenissen, en het wijzen op de context van etnische spanningen in Nigeria. Dit vormt, mede gelet op wat volgt, bezwaarlijk een dienstig verweer waarmee verzoeker er niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

8. Verzoeker stelt dat hij op het CGVS heeft verduidelijkt dat de moordenaar van zijn broer een andere etnische afkomst had en meent dat dit geen aanpassing is van zijn verklaringen bij de DVZ.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en omissies in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceren die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Het *a posteriori* nuanceren van zijn verklaringen in het verzoekschrift volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

9. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar vertaalproblemen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ter verschoning van de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen voor de DVZ en het CGVS.

Verzoekers verklaringen werden op de DVZ aan hem voorgelezen en door verzoeker voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Daarnaast dient opgemerkt dat verzoekers raadsman bij e-mail van 7 oktober 2021 (stuk 3, gevoegd bij het verzoekschrift) gewag heeft gemaakt van fouten in de verklaringen omwille van verzoekers gebrekkig Engels. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud van 6 december 2021 heeft verzoeker verduidelijkt dat er een aantal fouten stonden in het verslag van zijn interview bij de DVZ (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Uit lezing van de bestreden beslissing blijkt echter dat werd rekening gehouden met deze opmerkingen en dat de door verzoekers raadsman bijgebrachte rechtzettingen werden opgenomen in de bestreden beslissing.

Verder blijkt dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde dat hij alles had verstaan tijdens het interview bij de DVZ en alle essentiële elementen heeft weergegeven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Dat verzoeker vervolgens pas na kennisname van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden vertaalproblemen opwerpt ter verschoning van deze - op essentiële punten - vastgestelde tegenstrijdigheden en omissies in zijn verklaringen kan niet worden aangenomen. Indien verzoeker bepaalde essentiële zaken ten gevolge van vertaalproblemen bij de DVZ onvermeld liet, dan is redelijk te verwachten dat hij dit zo zou hebben aangegeven in de e-mail van 7 oktober 2021 en bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud van 6 december 2021, wanneer hem hiernaar gevraagd werd. Dit is niet het geval. De vaststelling dat verzoeker bij de DVZ de etnische component inzake de moord van zijn broer onvermeld liet en daarnaast naliet enige melding te maken van de poging tot ontvoering van zijn persoon kan niet worden verschoond door de aangehaalde taalproblemen en doet bijgevolg wel degelijk afbreuk aan de waarachtigheid, minstens de ernst, ervan.

10. Verzoeker benadrukt verder dat zijn relaas intern coherent is en bevestigd wordt door algemene informatie over conflicten met de Fulani (stuk 4, gevoegd bij het verzoekschrift). Hij wijst er tevens op dat verweerder geen rekening hield met de informatie die aangeeft dat politiediensten niet in staat zijn om de veiligheid te handhaven omwille van capaciteit en bemanningsproblemen (stuk 5, gevoegd bij het verzoekschrift). Hij benadrukt – onder verwijzing naar algemene informatie over het etnisch conflict tussen de Fulani en sedentaire gemeenschappen (stuk 5, gevoegd bij het verzoekschrift) – dat zijn problemen nog steeds actueel zijn.

De door verzoeker bijgebrachte informatie inzake de Fulani en de politie in Nigeria vermag aan de vaststellingen in de bestreden beslissing geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoeker lijkt ook te stellen dat de algemene informatie voldoende is om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te bevestigen. Dit is echter niet het geval. Verzoeker dient zijn verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit zijn eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade loopt.

11. Voor zover verzoeker erop wijst dat zijn relaas wordt gestaafd door medische documenten die aantonen dat hij door messteken werd verwond, gaat hij voorbij aan de terechte, pertinente en draagkrachtige motivering in de bestreden beslissing omtrent de door hem neergelegde medische documenten:

“Ter staving van uw asielerlaas legt u drie medische documenten voor (1) een verslag van een onderzoek waarbij er verwondingen aan uw buik werden vastgesteld opgesteld door dr. Coline Schadeck op 19 oktober 2021 en (2) een voorschrift voor medicatie geschreven door dr. Coline Schadeck op 19 oktober 2021 en (3) een verslag van een onderzoek waarbij er verwondingen aan uw onderbuik werden vastgesteld opgesteld door dr. A. Safadi op 24 januari 2020. Hierbij dient opgemerkt te worden dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.”

Het louter opnieuw verwijzen naar de reeds beoordeelde medische documenten kan geen afbreuk doen aan de omstandige motivering dienaangaande. Deze blijft dan ook onverminderd overeind.

12. Daar waar verzoeker verwijst naar algemene informatie inzake de detentieomstandigheden in Nigeria, dient opgemerkt dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij (onterecht) in de gevangenis zal terechtkomen in Nigeria, laat staan dat hij aantoonde dat hij er in onmenselijke of mensonterende

omstandigheden zou terechtkomen. Verzoeker kan met een loutere verwijzing naar een eventuele gevangenisstraf, zijn gezondheidsproblemen (stuk 7, gevoegd bij het verzoekschrift) en algemene informatie inzake de detentieomstandigheden in Nigeria (stuk 6, gevoegd bij het verzoekschrift) niet aantonen dat hij in zijn land van herkomst in de gevangenis zou terechtkomen in omstandigheden die dermate onmenselijk of ontierend zijn zodat ze een schending uitmaken van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Het voorstaande geldt des te meer omdat verzoeker geen concreet verweer voert ten aanzien van de navolgende motivering:

“U maakt niet aannemelijk dat uw gevreesde gerechtelijke vervolging een vervolging inhoudt in de zin van het vluchtelingenverdrag, noch dat er redenen zijn aan te nemen dat u onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u op DVZ verklaarde een vrees te hebben voor de politie en niet voor de Fulani zelf (Vragenlijst CGVS punt 4, dd. 15.12.2021). Gevraagd of u nog problemen had met medeburgers zei u bij de DVZ immers ‘neen’. Opnieuw past u uw verklaringen aan naarmate uw asielprocedure vordert hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt. U voegt een etnische component toe waarvan het niet geloofwaardig is dat u die eerder geheel onvermeld zou hebben gelaten mocht die werkelijk meegespeeld hebben in de door u aangehaalde feiten.

Daarbij heeft u zelf geen idee of uw vrees nog actueel is. Wanneer er u werd gevraagd of u denkt dat er nog iets zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Weppa repliceerde u dat het al jaren geleden is en dat u niet weet of ze nu nog actief zijn (NPO dd. 06.12.2021, p. 20). Van iemand die vreest vervolgd te worden kan minstens worden verwacht dat hij meer inspanning levert over de actualiteit van dit gevaar. Echter verklaarde u dat u zelf niets ondernomen heeft om erachter te komen of er nog steeds gevaar is (NPO dd. 06.12.2021, p. 20). Ook wanneer er gevraagd werd of u nergens anders zou kunnen gaan wonen in Nigeria repliceerde u dat u geen andere plaats kent waar u zou kunnen gaan wonen (NPO dd. 06.12.2021, p. 21). Aangezien deze verklaring als ontoereikend kan worden beschouwd kan worden gesteld dat u geen enkele inspanning heeft geleverd te onderzoeken of u op een veilige manier zou kunnen leven in Nigeria.”

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze werd aangevuld middels de aanvullende nota van verweerder van 4 augustus 2022, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staten Kano en Edo, in Nigeria, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS